

лежи при коренѣтъ на джр-
вѣ то: сѣкое дрѣво прочее,
което не прави дѣбрь плодѣ
ѡсичесе и фжрлесе въ ѡг-
нѣтъ.

10 И пѣтаха го народи те,
и говорѣха: шо прочее да
сотвориме;

11 И Іѡаннъ имъ ѡгово-
ри, и рече: който има дѣтъ
дрѣхи, да даде ѣднѣ та на
оногова, който си нема,
подѣкнѣ да твори и ѡны,
който има ѡстїе.

12 И дойдѣха и мытари
те да се кржстѣтъ ѡ негѣ,
и рекоха мѣ: оучителю, шо
да направиме;

13 И той имъ рече: нишо
пѣ много не правѣте ѡ ѡ-
нонѣ, шото ви ѣ заповѣ-
дано.

14 И пѣтаха го и воини
те, и говорѣха: а нїе каквѣ
да направиме; и рече имъ:
никомѣ да не оучините ѡ-
бїда, нишо да наклеветите:
и да бждете доволни со
заплѣты те си.

15 И като чакаха сички те
людїе, и помышлѣваха въ
сердцѣ та си за Іѡанна, да
не бѣ былъ той Хрїстѣсъ,

16 ѡговори Іѡаннъ на
сички те и рече: азъ въ крж-
цавамъ съ вода: обаче иде
по іакїо ѡ мене, на когѣ то
азъ не самъ достоинъ да
развжремъ ремикѣтъ на
ѡбѣща та мѣ: той же въ

кржсти съ Дхъ стѣи, и съ
огнь:

17 Комѣто ѣ лопѣта та
въ ржкѣ та, и же да ѡчїсти
гѣмно то свое: и же собере
пшеница та въ житница
та си: а плѣва та же и з-
гори съ ѡгнь, който не-
гаснѣва никога.

18 И дрѣги много оутѣ-
шавѣющъ благовѣстѣваше
на людїе то.

19 И Ирвѣтъ четверовѣд-
стникъ, понѣже го ѡбличѣ-
ваше Іѡаннъ за Ирвѣдѣ
вратова та мѣ Фїліппова
женѣ, и за сички те дрѣги
злинѣ, шото бѣше сторилъ
Ирвѣтъ,

20 Пригѣри и това надъ
сички те дрѣги злинѣ ѡ го-
ре, и затвори Іѡанна въ
темница.

22 И когѣто се кржстиха
сички те людїе, кржстисе и
Иисѣсъ, и като се молеше,
ѡвори се нево то.

22 И слѣзе Дхъ стѣи съ
тѣлѣсенъ видъ, като гжлакъ
на него: и глѣсъ бѣдѣ ѡ нево
то, който говореше: ты си
Ѣынъ мой возлюбленный,
за тебе благоволихъ.

23 И той Иисѣсъ бѣше то-
гѣва като да начинаше три-
десѣтъ години, и бѣше (как-
вото го мнѣха) Ѣынъ Іѡ-
сифовъ: а Іѡсифъ Іліевъ.

24 И Іліа Матѣатовъ: а
Матѣѣтъ дївинъ: а дївїи